

ρημαδιό

ρημαδιό, το, ουσ. [<ρημάδι + κατάλ. -ιό], το σύνολο των ερειπίων ή των κατεστραμμένων πραγμάτων σε ένα χώρο. (Λαϊκό τραγούδι: **ρημαδιό** ζωή και σπίτι απ' τα χούγια σου αλήτη που μετράς το αντρίλίκι με βρισιές).

- *γίνομαι ρημαδιό*, καταστρέφομαι οικονομικά ή φθείρομαι ψυχικά: «έγινε ρημαδιό ο άνθρωπος, απ' τη μέρα που χώρισε με τη γυναίκα του».

- *τα κάνω όλα ρημαδιό*, **α.** καταστρέφω τα πάντα σε ένα χώρο, ιδίως κλειστό: «ήταν τόσο εξαγριωμένος, που τα 'κανε όλα ρημαδιό μέσα στο μαγαζί». (Λαϊκό τραγούδι: *κάν' τε πέρα να περάσω, κάν' τε πέρα να διαβώ, μην τα κάνω όλα λίμπα, μην τα κάνω ρημαδιό*). **β.** (γενικά) καταστρέφω: «μια ζωή αγώνες και για ένα σου πείσμα τα 'κανες όλα ρημαδιό».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας